

[Himmelstrup.]

stemmelsernes Gyldighedstid og med Hensyn til de Beløb, det drejer sig om, efter det Tilsagn, den højtærede Finansminister gav os ved Finanslovens anden Behandling i Januar Maaned, føler os frit stillet.

Saa vil jeg gerne til allersidst have Lov til at sige, at hele Toldlovgivningen her i Danmark — jeg har haft Lejlighed til at sige det ikke een, men flere Gange her oppe fra — er efterhaanden saa uoverskuelig, at det næsten ikke er muligt at hitte Rede i den. Det gælder navnlig Toldloven af 15. Oktober 1932, som efter min Mening er et Monstrum i Uoverskuelighed, navnlig i sine Tekstilpositioner, men nu har den højtærede Finansminister ved sin Sen-drægtighed forpasset og ødelagt Muligheden for ved denne Lejlighed at komme ind i en virkelig Drøftelse af disse Forhold; jeg henstiller meget indtrængende, at det ikke varer alt for længe, inden vi faar Lejlighed til at faa alle disse Forhold taget op, og paa et Tidspunkt, hvor der er Tid til virkelig at gaa i Enkeltheder; kun derved kan vi faa dette meget vanskelige økonomiske Spørgsmaal ind under Former, som gør det lettere at orientere sig i det og forstaa det, end Tilfældet er i Dag.

Drachmann: Fra vor Side ser vi uden større Begejstring, men ogsaa uden større Forundring paa det Forslag, der nu foreligger, og jeg skal ikke deltage i den foregaaende Talers Beklagelse over det korte Varsel — det korte Varsel er vi jo vant til fra tidligere Venstre-regeringer, hvor vi med Times Varsel blev jaget ind i de mest uoverskuelige, baade protektionistiske og luksusprægede, Toldlove, saa for mit Vedkommende har jeg en udmærket Træning i saa Henseende og skal ikke beklage mig. Noget andet er, at den højtærede Minister maaske kunde have indfriet sine Løfter noget tidligere, men vi kan komme tilbage til de Enkeltheder, der vil give Anledning til særlige Bemærkninger, under Udvalgsbehandlingen.

Vi erkender fra vor Side, at der skal Dækning for Udgifterne ved de forskellige Forlig, baade dem, mit ærede Parti har været med i, og dem, det ærede Venstreparti med endnu større finansielle Konsekvenser for Statskassen har været med i, og som jeg nu synes, at den ærede Ordfører for Venstre tog lidt Afstand fra i den Tale, hvis Mærkværdighed jeg vil overlade til hans gode Venner i Regeringskoalitionen.

Overfor den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans

Nielsen, vil jeg blot gerne sige, at jeg tror, vi skal, eller rettere sagt *han* skal være lidt varsom med at male den danske økonomiske Situation alt for lys. Det er usundt at male for mørkt, men det er nu ogsaa usundt at slaa fast, at vi har det særlig godt her i Landet. Der er ingen Tvivl om, at vi *lever* særlig godt i Danmark. Vi lever løs, men om der er holdbar Bund bag denne Leven løs, det sætter jeg i alt Fald et stort Spørgsmaalstegn ved. Danmarks økonomiske Situation og Fremtidsudsigter er med hele den Udvikling, vort Landbrug er kommet ind under, mørkere maaske end mange andre Landes, og det vilde være meget sundere at erkende dette end stadig at holde disse ypperstepræstagtige Begejstringstaler og Messer til denne glimrende Regering, som Skatteyderne paa deres efterhaanden meget bare Knæ maa takke for en lempelig Behandling. Jeg tror, det vilde være meget sundere at forlade denne lidt hule Lyrik og Lovprisning og saa erkende, at Danmarks Situation er ganske overordentlig alvorlig, fordi vi er henvist til at være et Forædlingsland. Vi er med utrolig Letsindighed gaet ind i en ganske ensidig Erhvervspolitik i dette Land, presset frem af Kredse, som den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, har været en saa udmærket Repræsentant for — det vil sige, udmærket, dermed mener jeg daarlig, set fra Landets Interesser. Hele den Politik, som Venstre har Ansvaret for, og som nu er brudt sammen, den Politik, som Liberalismen har haft Ansvaret for, og som har ført dette Land ganske bevidst ud efter en bestemt ensidig Linie med Tilisesættelse af alle andre Produktionsmuligheders Fremme, den er det, der kendetegner den danske Økonomi. Om vi lever godt i Øjeblikket eller forstaaer at fordele Goderne bedre end andre og maaske tage mere paa Kredit og Forskud end andre, skal jeg lade være usagt, det er der noget, der tyder paa, men at vi staaer svagere i nationaløkonomisk Struktur end de fleste andre Lande, det er der ingen Tvivl om, og det er en Følge af, at vi har fulgt denne ensidige Politik og ikke forsøgt i Tide at bygge vort Erhvervsliv mere alsidigt op. Her har Landbruget, som man kunde undskylde, saa længe det gik godt, saa længe man kunde pege paa, at alt andet maatte stilles i Skyggen for Landbrugets Udvikling, et kolossalt Ansvar, og den Tale, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup holdt om Toldbyrderne, og hans Bekæmpelse af de beskedne smaa Forsøg paa at bygge nogle nye Industrier op ad Toldbeskyttelsesvejen var mig derfor lige saa uforstaaelig, som den var uforvarlig nationaløkonomisk set. Det